

D E C I Z I E

18 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinînd cererea de recurs declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vistogrup&Co” în procedură de faliment,

în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Vistogrup&Co” în procedură de faliment cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Selegri”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, prin care cererea Societății cu Răspundere Limitată „Vistogrup&Co” în procedură de faliment cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Selegri” a fost restituită,

c o n s t a t ă

La 17 decembrie 2014, SRL „Vistogrup&Co” în procedură de faliment s-a adresat cu cererea introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Selegri”.

În motivarea cererii a invocat că, conform hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014 s-a încasat de la SRL „Selegri” în beneficiul SRL „Vistogrup&Co” în procedura de faliment, valoarea totală a creanțelor garantate și chirografare validate în mărime totală de 164 199 lei.

Susține că SRL „Selegri” a fost înregistrată la Camera înregistrării de Stat la data de 09 ianuarie 2012 sub nr. 1011600045013 și este fondator al SRL „Vistogrup & Co” în procedura de faliment.

SRL „Vistogrup & Co” în procedura de faliment nu dispune de masă debitoare care ar acoperi creanțele creditorilor și eventualele cheltuieli ai procedurii de insolabilitate, din care motivul față de societate a fost inițiată procedura falimentului simplificat, avînd la baza prevederile art. 134 (1) lit. a) și b) a Legii insolabilității.

Conform prevederilor art. 70 alin (13) din Legea insolabilității, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor

aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art. 247 al Legii insolvenței, în conformitate cu care, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică care desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorul societății comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

La 27 iunie 2014 a fost înaintat spre executare executorului judecătoresc titlul executoriu nr.2c-358/12 din 26 iunie 2014, iar prin încheierea privind asigurarea executării documentului executoriu nr. 075/514/2014 din 30 iunie 2014 executorul judecătoresc a aplicat măsuri de asigurare a executării titlului executoriu.

În context cu referire la prevederile art. 19 alin. (2), 10 alin. (2), 18 alin. (2) din Legea insolvenței, susține că la moment, SRL „Selegri”, nu dispune de mijloace financiare de a onora obligațiile pecuniare față de creditor, activitatea comercială a întreprinderii este stopată iar continuarea de mai departe a unei asemenea activități va duce la insuficiența întregului patrimoniu pentru onorarea obligațiilor pecuniare față de creditori.

Totodată, menționează că SRL „Vistrogrup&Co” în procedura de faliment a oferit deja suficient termen debitorului pentru executarea benevolă a întregii datorii certe, lichide și exigibile, în mărime totală de 164 199 lei, iar neexecutarea datoriei constituie temei de a considera lipsa capacității de plată a datoriilor scadente.

Solicită reclamantul, admiterea spre examinare a cererii introductive cu dispunerea față de SA „Selegri” a măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 al Legii insolvenței, desemnarea în calitate de administrator provizoriu al SRL „Selegri” a ÎI „Moraru Natalia”, intentarea procesului de insolvență față de SA „Selegri” și desemnarea în calitate de administrator al procesului de insolvență față de SRL „Selegri” a ÎI „Moraru Natalia”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, cererea SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment cu privire la intentarea procesului de insolvență față de SRL „Selegri” a fost restituită fără examinare.

La 21 ianuarie 2015, SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că încheierea instanței de insolvență este ilegală și neîntemeiată și urmează a fi casată.

Astfel, menționează că instanța cu referire la prevederile art. 19 din Legea insolvenței și art. 100 CPC, eronat a concluzionat că avizul de recepție în care se conține semnătura efectuată de „Grițu” nu poate fi reținută ca probă pertinentă și admisibilă care confirmă efectuarea notificării legale, din motiv că destinatarul notificării este SRL „Selegri” persoana juridică.

Drept argument recurentul invocă prevederile Recomandării nr. 54 a Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea corectă a normelor procedurale despre citarea participanților la proces și susține că SRL „Selegri” ca persoană juridică a fost înștiințată la sediul principal conform înregistrării de stat str. Vieru Igor 14/2 ap. 90 mun. Chișinău, iar numele persoanei (Grițco) ce a recepționat înștiințarea, calitatea sau funcția acesteia în cadrul întreprinderii este absolut irelevant, deoarece înștiințarea a fost

recepționată la sediul persoanei juridice SRL „Selegri” conform înregistrării de stat, or, în avizul de recepție este vizată o persoană juridică și nu o persoană fizică.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului rezultă că reprezentantul SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment – Selevestru Irina a recepționat încheierea primei instanțe la data de 17 ianuarie 2015, fapt ce se confirmă prin recipisa anexată la dosar (f.d. 30).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 21 ianuarie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din suportul probator prezent la materialele pricinii rezultă că la 17 decembrie 2014, SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „Selegri” (f.d. 2).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, cererea introductivă depusă de către SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment a fost restituită ca fiind înaintată cu încălcarea prevederilor art. 20 al. (2) lit. b) din Legea insolabilității și fără anexarea dovezii notificării prealabile a debitorului de către creditor (f.d. 20).

La adoptarea acestei soluții, instanța de insolabilitate și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea insolabilității, care statuează că instanța de insolabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Potrivit art. 20 din Legea enunțată, în cererea introductivă a creditorului trebuie să se indice: a) denumirea/numele și prenumele creditorului și ale debitorului, sediul/adresa, alte date de identificare ale acestora, confirmate prin extrasul din registrul public corespunzător; b) valoarea creanțelor creditorului, mărimea dobânzilor și a penalităților aferente; c) temeiul creanțelor și termenul executării lor; d) mențiuni despre alte probe ce confirmă creanța creditorului; e) propunerea candidaturii la funcția de administrator provizoriu pe perioada de observare a debitorului; f) alte date, considerate de creditor ca fiind necesare pentru examinarea cererii.

La cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adevăresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul

intentării procesului de insolabilitate, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea) organului abilitat prin legea executorie la acel moment.

Iar prin prisma art. 22 alin. (1) din aceeași Lege, instanța de insolabilitate restituie fără examinare cererea introductivă întocmită cu încălcarea art.20.

Astfel, norma de drept citată nu prevede posibilitatea contestării cu recurs a încheierii instanței de insolabilitate de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolabilității și anume pe motivul neanexării la cererea introductivă a dovezii notificării prealabile a debitorului de către creditor.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că legislația națională pertinentă nu reglementează o cale de atac ordinară împotriva încheierii instanței de insolabilitate de restituire a cererii introductive depuse cu încălcarea prevederilor art. 20 din Legea insolabilității, fapt care condiționează nesusceptibilitatea atacării în ordine de recurs a încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, prin care a fost restituită cererea introductivă depusă de către SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment.

În acest context, instanța de recurs constată că recursul SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment a fost declarat contrar dispozițiilor legale, fapt care impune respingerea acestuia.

Aici se va remarca și faptul că consacrarea expresă de către legislatorul național a categoriilor de acte judecătorești susceptibile recursului în cauzele de insolabilitate este conformă standardelor procedurale relevante garantate pe terenul art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, o asemenea reglementare juridică încadrându-se pe deplin în marja de apreciere recunoscută autorităților statale în configurarea cadrului intern relevant.

Or, în speța de referință pe terenul art. 6 CEDO, *Ashingdane c. Marii Britanii* (hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 28 mai 1995), magistrații europeni au notat că în reglementarea limitărilor dreptului de acces la justiție, statele contractante beneficiază de o certă marjă de apreciere, deși soluția finală de a supraveghea respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului ține de sarcina Curții Europene, nu este de competența Curții să substituie autoritățile naționale în stabilirea politicilor în acest domeniu.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul recurentului cu privire la ilegalitatea încheierii contestate, deoarece acesta este irelevant în circumstanțele în care se referă la dezacordul cu respectiva încheiere, care în virtutea legii nu se supune recursului.

Mai mult că creditorul SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment beneficiază de dreptul de a înainta repetat cerere introductivă cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „Selegri”.

Totodată, instanța de recurs remarca ca greșită mențiunea instanței de insolabilitate în încheierea din 23 decembrie 2014, precum că aceasta este cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile, deoarece mențiunea dată contravine legii.

Din care considerente instanța de recurs găsește inoportun de a se expune în dispozitivul deciziei asupra menținerii încheierii recurate.

Astfel, ținând cont de cele relatate și de faptul că încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014 nu este susceptibilă recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul Societății cu Răspundere Limitată „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2014, în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „Vistrogrup&Co” în procedură de faliment cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Selegri”.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva